

когато знаеме, че съ това България се хвърля въ пожаръ!

Драг. Тъкмо противното: съсѣкохъ ти за да схисамъ всѣка надѣжда за прѣговори съ Мурада. И ако тукъ, нѣмаше славолюбци—до сега азъ щѣхъ да лѣтя съ моитѣ соколи срѣщу врага и нѣмаше да остане помѣнъ отъ него.

Ш. Кажй му Владиславе.

Вл. И трѣбва да се благодари Бѣгу, че не успѣ.

Др. Славолюбието и подлостѣта всѣкога призоваватъ бога, когато се до-
могватъ до безчестнето за помощъ.

Ш. // Строго/ Драгомире!

Др. Ако думитѣ ми сѣ горчиви — откъснете ми езика.

Ш. И ще бѣде !~~х~~върлете го отъ скалата!

Мара. / Домъ чува — скача / Отъ скалата/ Хвърля се прѣдъ стражата/ Не,
азъ нѣма да позволя.

Ш. Откарайте го!

Мара. / Застанала прѣдъ стражата / не, нѣма да го изкарвате отъ тукъ.
До сега азъ само слушахъ — сега искамъ да говоря. Азъ ще говоря.

Ш. Сестро, не се застъпвай за човѣка, който ни готвѣше гибелъ! опомни
се!

Мара. / Безъ да чува, какво ѣ се говори/ Не, това неможе да бѣде! Дра-
гомиръ трѣбва да бѣде освободенъ; Той не е прѣдатель! той е нуженъ
за България !

Ш. / Уплашенъ отъ забръвата на сестра си/ Мара! Той готвеше гибелъ
за България.

Драг. Оня който готви гибелъ на България е до тебъ, Царю, заедно съ
своя вуйчо!

Ш. / Ядосанъ/ Да се не губи врѣме — откарайте го.

Мара /Застава до вратата/ О, Не! азъ нѣма да го оставя! азъ не позволя-
вамъ да се посѣгне върху него /хвърля се да снесе веригитѣ/ Тия ве-
риги трѣбва да бѣдатъ снети!

Ш. / Приближава я и сѣкаше да ѣ внули / Мара!

Мара. Азъ нѣма да позволя български рѣка да посѣгне върху човѣка, на
когого всички длѣжимъ не нѣщо. Не, не, азъ нѣма да позволя... Тия
вериги !/ Дърпа и въ безсилне/

Др. Не се застъпвай, Княгиньо, за мене! Азъ не искамъ милость!

Ш. / Хваща я за рѣцѣтѣ/ Мара, слушай!

Мара. / Дръпва се отъ рѣцѣтѣ на брата си, хвърля се върху Драгомира,